

at kunne samarbejde med vore sydlige Na-
boer. Naar der for Øvrigt af det ærede Med-
lem her nævned (Nee) er blevet talt om, at
det skulde være særlig farligt, fordi det var en
Hypothekbank, og naar det ærede Medlem end-
videre sagde, at mine Exempler fra andre Ste-
der ikke gjaldt, fordi de omhandlede Bexelban-
ker og ikke Hypothekbanker, saa har jeg dog
netop nævnt et Exempel, hentet fra en af de
mest fremragende Hypothekbanker i hele Europa,
og jeg tror, at man kunde nævne ikke saa
Exempler paa Hypothekbanker, hvor fremmede
Medlemmer ere medoptagne. I og for sig
maa de Herrer ogsaa indrømme, at det er
naturligt, at Cierne af Aktierne ønske at være
repræsenterede af Folk i Bankraadet, som de
have særlig Tillid til, ikke Folk til at styre og
reggere — det kan der naturligvis ikke være
Spørgsmaal om — men til at have lidt Til-
syn med, hvorledes det gaar med deres Ejen-
dom. Det forekommer mig ikke unaturligt, at
et saadant Dnske kan næres af de mange tydske
Aktieetere, som dels have været med i et større
Antal fra Bankens Stiftelse, og dels senere
ere traadte til, idet et større Antal Aktier ere
blevne solgte hefra til Berlin, hvor der har
været stærk Efterpørgsel efter dem. Det er
blevet sagt, at de Herrer's Bestræbelser ikke
vare rettede mod et enkelt Medlem af Bank-
raadet, og jeg sætter ogsaa Pris paa, at det
ikke direkte er rettet mod ham; men det er
dog alligevel tildels saaledes. Det vil jo nem-
lig være de Herrer, der kjende Statuterne, be-
kjendt, at der er den Bestemmelse, at Bank-
raadet tildels aarlig fornyes ved Lodtrækning;
og naar nu dette Medlem til næste Aar gif
af efter Lodtrækning, kunde han ikke blive gjen-
valgt, og der vilde saaledes en Gang for alle
være slaaget en Bom for, at der kunde fides
en fremmed Mand i Bankraadet, til hvem
disse Aktieetere havde særlig Tillid. Vil
man undgaa Konflikter og bevirke en
nyttig Samarbejden, saa tror jeg neppe,
det vil være meget urigtigt at hindre den
nemme og sikreste Maade, hvorpaa der ikke
vil stables Strid, men netop stables en jevn og
god Samvirken mellem alle de Vedkommende
med Hensyn til det, der her er Spørgsmaal
om. Men vilde de Herrer sikke sig, kunne

de jo dog gaa ind paa mit Underændringsfor-
slag, som bestemmer, at Direktionen og i det
Mindste to Krediede af Bankraadets Med-
lemmer skulde være danske Undersaatter; imod
denne Bestemmelse kunne de dog ikke have
Noget at indvende. Nu kan jo ganske vist
enhver af disse Bestemmelser, der her maatte
blive vedtagne, ikke være nogen Behagelighed
for Banken. Blandt Andet vil det medføre
den Uleilighed, at den maa afholde General-
forsamling og faae sine Statuter forandrede,
uden at der er nogen reel Grund dertil. Naar
det faar være; vil man endelig have Bestem-
melsen forandret, saa maa dog mit Underæn-
dringsforslag om, at Direktionen og to Kredie-
de af Bankraadet skulde være danske Unders-
saatter, være tilstrækkeligt. Det kunde jo i og
for sig ikke være saa ubetinget forkastelig, og
derved vilde de Herrer fuldstændig opnaa, hvad
de ønske. Saa har det ærede Medlem sagt,
at dette Lotterilaan, som ogsaa de ærede Med-
lemmer kom tilbage til, skulde være forbundet
med, at man lod Aktier sælge til 104 og
105. Det ærede Medlem sagde, at han i
Modsigetning til mig betragtede denne Sag fra
et upartisk, almindeligt Standpunkt. Der er
intet af alle de Spørgsmaal, som det ærede
Medlem berørte, som det forekom mig, at han
var mindre villig til virkelig at betragte fra
et almindeligt upartisk Standpunkt end det
lille Spørgsmaal, der her er Tale om. Det
ærede Medlem tog nemlig ikke mindste Hensyn
til de Bemærkninger, jeg, lige forinden han
havde Ordet, havde tilladt mig at gjøre. Jeg
tillod mig at fremhæve, at saa vidt jeg kunde
overse den danske Lovgivning, var alt Lotteri-
spil udtrykkelig forbudt; dersom det altsaa ikke
var Andet, det ærede Medlem brød sig om, saa
var det fuldstændig overflødig at vedtage den Be-
stemmelse, der her er Tale om. Jeg tillod
mig dernæst at paavise — og jeg tror ikke,
at der kan gjøres nogen Indvending derimod
— at den Smule Hasard eller Tilfældighed,
der her kan komme op, ikke er Andet, end
hvad der hver Dag er ved næsten alle vore
Obligationer; det er kun i en anden Retning.
Nu er der den Ristto, at Folk, naar de be-
tale en Obligation med 85 Rd., kunne de faae
den udtrukket til 100 Rd.; vi tænke os at